

Sikkerhed, der under de fleste Omstændigheder vil vise sig at være betryggende.

Efter at Størrelsen og Bestaffenheden af den Flaade, som vi formentlig bør stræbe hen til, er angivet i større Træk, skal det med Hensyn til det forelagte Udkast til Søværnets Ordning bemærkes, at meget kunde tale for at lægge denne Flaade til Grund for Bestemmelsen af Personellets Størrelse. Man har dog nu ligesom ved tidligere Leiligheder foretrukket at lægge den Flaade, vi for Tiden ere i Besiddelse af, til Grund herfor, da dette dog maa anses for det Naturligste, naar man ikke samtidig forelægger et Lovforslag, hvorved en bestemt Flaadeplan fastslaaes og hvorved Midler begjæres til en extraordinær Udvidelse af Flaaden. Hertil kommer endnu, at Kravene til Personellets Størrelse vel vilde blive noget større, naar den ovenfor angivne Flaade blev lagt til Grund, men dog ikke meget forskjellig fra dem, der maa gjøres under den anden Forudsætning, og at man dog, navnlig for Underofficerernes Vedkommende, ikke vil være istand til i en længere Mærkelse at tilvejebringe et større Personal end det, som er fornødent til en forsvarlig Bemanding af den nuværende Flaade og til Udførelsen af Forretningerne ved Søminevesen. I saa Henseende lader nemlig den Størrelse af Personellet, der er bestemt ved Lovene af 24de April 1868 om Søværnets Ordning og af 28de Mai 1870 om Personellet ved Søminevesen, meget tilbage at ønske, idet der i disse Love ikke er taget noget Hensyn til det aktive Søminevesen, der først er fremkommet senere, og idet de faste Kammer ere altfor svage lige over for det Krav, der maa stilles frem for noget Andet, at Flaaden skal være rede til Kamp med det kortest mulige Varsel.

I gjennem det Forslag, som herved fremlægges, søges der ligesaa lidt som i gjennem de tidligere fremlagte Forslag at tilvejebringe en Omordning af Søværnet, idet man gaar ud fra, at den Ordning, som nu har bestaaet i 11 Aar, i de fleste Hensyn danner et saa godt Grundlag og er saa nøie knyttet til den Udvikling, som en lang Mærkelss Erfaringer har skabt, at den bør tages til Udgangspunkt for enhver ny Lov om Søværnets Ordning. Derfor følger dette Forslag i Righed med de i de sidste Aar fremkomne de samme Principer som den bestaaende Lov, og, hvor det afviger fra denne eller fra de i 1872 og i 1874 fremkomne Forslag, støtte Forandringerne sig dels til Udtalelser, som ere fremkomne under Behandlingen i Rigsdagen, dels til de i de mellem-liggende Aar indhøstede Erfaringer.

Naar man sammenholder det foreliggende Forslag med Lovene af 1868, vil det ved første Blik synes, som om den nævnte Lov foresloges underkastet betydelige Forandringer; men ved nærmere Undersøgelse vil det vise sig, at den i væsentligste Forandring hovedsagelig er af formel

Natur, idet den fremkommer ved, at man ved Udarbejdelsen af de forskjellige Afsnit og Paragrafer har søgt at sondre noget skarper imellem Flaaden og Orlogsværftet end i den nujældende Lov. Herved tilligtes imidlertid ikke at indføre noget Nyt, men kun igjennem Loven at anfælgelig gøre de bestaaende Forhold. Disse Forhold ere hos os som i alle Mariner af en eiendommelig Natur, idet Flaadens og Værftets Virksomhed paa mange Punkter gribe saa stærkt ind i hinanden, at en fuldstændig korrekt og konsekvent fastholdt Adskillelse næsten intetsteds lader sig gennemføre; men paa den anden Side har man ment, at den med de bestaaende Forhold stemmende Udsøndring af Flaaden fra Orlogsværftet, som første Gang bragtes i Forslag i 1872, giver et klarere Overblik over disse Forhold end den bestaaende Lov, og man har derfor i det foreliggende Forslag fulgt den da foreslaaede Adskillelse og kun foretaget Forandringer, hvor det fandtes konsekvent at gøre det.

Medens Forslaget saaledes i formel Henseende har megen Lighed med alle de Forslag, der ere fremkomne, siden Revisionsbestemmelsen gjorde sig gjældende, er der dog navnlig eet Punkt, hvori det i Realiteteten noget afviger fra Forslaget af 1872, nemlig i den da foreslaaede Bestemmelse om Flaadens Tredeling, idet denne Inddeling af Flaaden i 3 Divisioner maa anses for at frembyde større Varseligheder end Fordelte, og derfor ogsaa fraskaldtes i Forslaget af 1874, i hvis Motiver dette Spørgsmaal nærmere er drøftet.

Gaar man nu over til at undersøge, hvilke Realitetsforandringer i den bestaaende Ordning der tilligtes ved det foreliggende Forslag, vil det ses, at det, man først og fremmest har for Øie, er at afhjælpe den omtalte følelige Mangel paa Befalingsmænd, hvorunder man lider. Naar der tages Hensyn til de store Krav, der ville blive stillede til den Kommanderende og de ham underlagte Befalingsmænd under de Kampe, som vor Flaade er beregnet paa at deltage i, vil det være indlysende, at det Antal Officerer og Underofficerer, hvorover man raader, er meget for ringe til en fuldgyldig Betjening af Flaadens Materiel. Men ikke alene til Besættelse af selve Skibene er Antallet af faste Befalingsmænd for ringe; det er ogsaa for ringe til paa en tilbørlig Maade at besætte Overkommando og Stabe, Torpedoafdelingerne, Transport- og Depotafdelingerne, og til endvidere at befølge Tjenesten i Land. Man mistjender vel ikke Betydningen af Reserveofficers Institutionen og Brugbarheden af Reserveunderofficererne; men man kan paa den anden Side ikke se bort fra de Erfaringer, der ere indhøstede i vore sidste Krige, og disse gaa bestemt ud paa, at, hvor anvendelige Reserveofficerer og Underofficerer end kunne være til Posten, som ere nær beslagtede med deres tidligere Virksomhed, saa savne de dog i høj Grad den militære og tilbørlige